

РЕШЕНИЕ

№ 12159

гр. София, 17.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 16.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **6829** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.2а б.„А“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на „ЕВРО-2012“ ЕООД,ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление:гр.С.,[жк], бл. № 820, вх.В, ет.2, ап.9, представявано от управителя В. С. И. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0348-000130 от 19.06.2023г. на Началник група към ОД МВР К., РУ Д., с която по отношение на жалбоподателят е приложена мярка – „Прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“.

Твърди се, че акта е незаконосъобразен, тъй като неправилно е ангажирана отговорността на дружеството. Излага твърдение, че процесната заповед е издадена в нарушение на общите процесуални правила на чл. 35 и чл. 36 от АПК за изясняване на релевантните факти и обстоятелства от значение за случая посредством събиране на всички относими, допустими и достатъчни доказателствени средства. Излага, че не са спазени процесуалните изисквания за издаването на индивидуален административен акт, обективирани в чл. 35 от АПК, във вр. с чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 171, т. 2а, б.-„а“ от ЗДвП, които задължават АНО да посочи фактическите и правните основания за издаването му. Отделно от това, при издаването на процесната заповед е допуснато нарушение на чл. 59 ал. 2 т. 4 от АПК. Счита, че е налице неясно, неточно и необосновано обвинение, довело до нарушаване на правото на защита. Твърди се, че

ЗППАМ е издадена в нарушение на административно-производствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Твърди, че МПС е предоставено на правоспособно лице М. В. К. и не носи отговорност. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован не се явява и не изпраща представител. С жалбата е направено искане за заплащане на сторените разноски.

Ответната страна – Началник група към ОД МВР К., РУ Д., не изпраща представител, изразява писмено становище за неоснователност на жалбата.

След като разгледа доводите и възраженията в жалбата, извърши преценка на относимите спрямо предмета на делото доказателства, в рамките на служебната проверка по чл. 168 от АПК за всички отменителни основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София-град приема за установено следното от фактическа страна:

При извършена проверка от службите за контрол по ЗДвП на 19.06.2023г. около 16:00ч. в [населено място] на [улица], в посока на движение [улица], е установено, че процесното моторно превозно средство „Н. Т. 75“, рег. [рег.номер на МПС] -собственост на жалбоподателя „ЕВРО-2012“ ЕООД,ЕИК[ЕИК], се управлява от Й. К. К., с ЕГН: [ЕГН], който е неспособен. Бил съставен акт за установяване на административно нарушение - АУАН Серия АД 132669 от 19.06.2023г., против Й. К. К. за това, че управлява описаното МПС без СУМПС.

Като е отчетел наличието на нарушение, удостоверено с акта за установяване на административно нарушение Серия АД 132669 от 19.06.2023г., което нарушение се изразява в управление на МПС от неспособен водач, административният орган е наложил със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0348-000130 от 19.06.2023г. по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП на „ЕВРО-2012“ ЕООД,ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление:гр.С.,[жк], бл. № 820, вх.В, ет.2, ап.9, представлявано от управителя В. С. И. принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, като са отнети СРМПС №[ЕИК] и 2 бр. регистрационни табели [рег.номер на МПС] .

По делото са представени: Заповед № 8121з-1524/09.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 165 от ЗДвП са определени службите за контрол по ЗДвП, Заповед №2773-1046-300617 на Директора на ОД МВР - К. за оправомощаване на длъжностни лица, компетентни да налагат ПАМ от процесния вид, сред които е и длъжността на издателя на оспорения акт. Представени са от административния орган съдържащите се в административната преписка : АУАН от 19.06.2023г., ЗППАМ № 23-0348-000130 от 19.06.2023г. по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП на „ЕВРО-2012“ ЕООД,ЕИК[ЕИК].

В хода на съдебното производство са представени доказателства, че Й. К. К., с ЕГН: [ЕГН] не е притежавал СУМПС.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът извежда следните правни изводи:

Процесната жалба е допустима и редовна, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 172 ал.5 вр чл.172 ал.1 от ЗДвП и чл. 171 т.2а б.„А“ от ЗДвП, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.

По силата на чл.171 т.2а б. „а“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година. Нормата е императивна, като не предоставя на компетентния орган право на преценка, а последният действа изцяло в условията на обвързана компетентност. При реализиране на фактите и обстоятелствата, представляващи основание за прилагане на мярката, същият орган е длъжен да издаде акт, с който да приложи предвидената в ЗДвП - ПАМ. Единствено продължителността на срока на мярката се определя от органа в условията на оперативна самостоятелност в рамките на предвидените граници от шест месеца до една година.

Съгласно чл.102 ал.1 т.1 от същия закон на водача, собственика или упълномощения ползвател на моторно пътно превозно средство се забранява да предоставя моторното превозно средство на водач, който е с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, или на лице, което не е правоспособен водач или не притежава съответното свидетелство за управление, валидно за категорията, към която се отнася моторното превозно средство.

Доколкото настоящият спор разглежда наличието на предпоставки за законосъобразност на ПАМ съотносими към основанията по чл. чл.171 т.2а б. „а“ от ЗДвП, то ирелевантно за преценката за законосъобразност на процесният ПАМ е дали МПС-то всъщност е предоставено на неправопособният водач от страна на собственика или от трето лице на което собственика го е предоставил на съответното правно основание.

За да бъде съставомерно приложена процесната ПАМ следва да са налице следните обстоятелства, а именно: собственик - какъвто се явява жалбоподателя, чието превозно средство - каквато собственост е процесният автомобил е управлявано от лице, неправопособен водач - какъвто е Й. К. К., управлявал автомобила на 19.06.2023г. около 16:00ч.

Цитираната разпоредба от ЗДвП разпоредба цели осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, т.е.

обжалваната ПАМ има превантивен и преустановителен характер. Същата е израз на държавно-властнически правомощия, предпоставка за възникването на които е липсата на дължимият контрол и отговорност от страна на собственика на МПС. И доколкото движението с МПС може да бъде източник на опасност за останалите участници в движението, закона предвижда редица изисквания представляващи гаранция за законосъобразното развитие на отношенията в областта на движението по пътищата – от реда и условията за придобиване на СУМПС, през реда и условията за регистрация и въвеждане в движение на МПС до изискванията за контрол и отговорност, както на водачите, така и на собствениците на МПС спрямо определени обстоятелства, потенциален източник на опасност.

Важен момент, който съдът следва да подчертае е, че до настъпване на конкретната хипотеза не се стига въпреки или против волята на собственика на автомобила, а като следствие от действия и бездействия от негова страна, чрез които е допуснато това да се случи. Следва да се допълни, в настоящият казус не е налице противозаконно отнемане на МПС-то от страна на въпросното трето лице, същото го е управлявало в условията на допустителство /различно от правният му смисъл в областта на административното наказване/ от страна на собственика.

Въпреки дадената от съда възможност и указания за доказване твърденията в жалбата не се представиха доказателства от страна на жалбоподателя, които да оспорят установените факти по делото.

Върховния административен съд е имал възможността да посочи, в напълно аналогична хипотеза, че „Субективното отношение на собственика на превозното средство не е елемент от фактическия състав.“/ Решение № 9667 от 24.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 12939/2018 г., /

Пак от практиката на ВАС по аналогични от фактическа страна производства, следва, че „В тази хипотеза законът предвижда налагане на ПАМ спрямо собственика на моторното превозно средство, като няма изискване нарушението да е извършено от него или собственикът да е знаел, че лицето, управляващо автомобила му, е лишено от права. Отношенията между касатора – от една страна, и останалите две лица – от друга, могат да бъдат уредени на плоскостта на гражданското право, но не могат да изключат прилагането на административната мярка, щом са налице предпоставките за това. /виж Решение № № 2235 от 15.02.2019 г. на ВАС по адм. д. № 10387/2018г./.

Извън това и с оглед предмета на съдебна проверка, следва да се добави:

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Процесната заповед е издадена от компетентен орган, видно от Заповед № 277з-1046/30.06.2017г. на директора на ОДМВР-К., е определен кръг на служителите компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни

мерки от процесния вид.

Оспорената по делото заповед е издадена от началник група към ОДМВР-К., РУ Д., поради което е налице компетентност на административния орган за прилагане на принудителната административни мерки.

Процесната Заповед е издадена в съответствие с изискването за форма и съдържание като съдържа фактическите и правни основания за издаването ѝ. При постановяването и не са допуснати нарушения на административно-производствените правила дефинирани в специалния закон и в АПК.

Що се касае до факта, че в самата заповед е посочено, че мярката се налага и на основание чл.22 от ЗАНН, то непосредствено преди посоченият текст в заповедта е описано, че са налице предпоставките на чл.171 т.2а б.“А“ от ЗДвП, като именно мярка по този текст е приложена спрямо лицето и в разпоредителната част на акта.

Следва ясно да се посочи, че заповедите по ЗДвП не се прилагат на основание ЗАНН, а на основание – разпоредбите на самият закон за движение по пътищата. Погрешно посочената норма на ЗАНН обаче не може да затрудни защитата на жалбоподателя, доколкото в заповедта многократно е посочен текста на чл. 171 т.2а б.“А“ от ЗДвП, както относно норма регулиращата материално-правните предпоставки за прилагане на заповедта, така и като основание на самата заповед.

Следва да се приеме, че е допуснатата грешка от страна на АО, която грешка обаче не може да се квалифицира като порок на акта, водещ до неговата унищожаемост, тъй като извън нея акта съдържа ясно посочени правни основания и описани фактически съображения съответстващи на именно приложеният законов текст. В този смисъл за жалбоподателя не е налице неяснота нито относно правните, нито относно фактическите основания за постановяване на процесната заповед.

С оглед всичко гореизложено, Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0348-000130 от 19.06.2023г. на Началник група към ОД МВР К., РУ Д. се явява законосъобразна, като оспорването срещу нея следва да се отхвърли.

С оглед изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд София-град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕВРО-2012“ ЕООД,ЕИК[ЕИК], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0348-000130 от 19.06.2023г. на Началник група към ОД МВР К., РУ Д., с която по отношение на жалбоподателят е

приложена мярка – „Прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: